Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a patra după Sfintele Paști, a Slăbănogului

Mă aduc pe Mine Însumi hrană pentru om, pentru mintea lui, pentru purtarea lui, pentru iubirea lui, pentru dreptatea a toate, o, și vă am pe voi înaintea Mea, fiilor care-Mi scrieți cuvântul când el vine ca să fie așezat în cartea cea de azi a venirii Mele de la Tatăl a doua oară pe pământ, iar voi căutați să faceți cu bucurie jertfa cea pentru Mine, căci Eu vă dau putere să Mă țineți pe cale ca să vin, o, fiilor.

O, cine să Mă creadă cu cât dor, cu câtă grijă aștept zile în care să bat, iar voi să-Mi deschideți și să Mă primiți și să-Mi împărțiți cuvântul, pe Domnul să-L împărțiți în dar pentru mintea omului care-L înțelege atâta de puțin pe Dumnezeu, și datoriile lui înaintea lui Dumnezeu și, iarăși, datoriile lui Dumnezeu înaintea omului?

Nu sunt nimănui cu nimic dator, și tot așa și voi, fiilor, dar omul neformat la minte întinde mâna cât nu i se cuvine, se întinde la mai mult decât i se dă de la Dumnezeu sau de la semeni, și ridică nemulțumiri și cârtiri apoi ca unul vrednic. Eu însă Mă îndur de cine voiesc, așa am spus acum două mii de ani, și tot așa și azi spun și lucrez. Omul însă este dator lui Dumnezeu, de la Care are viață și toate câte vin din mâna lui Dumnezeu pentru viața omului, și cu atât mai mult este omul dator cu cât păcătuiește mai mult, căci păcatele omului îi dă diavolului cale spre Domnul cu pâra lui, cu cererea lui la Dumnezeu asupra vieții celui vinovat, asupra mântuirii lui din păcat, căci păcatul săvârșit de om atrage suferință trupului și duhului omului, atrage întuneric în mintea lui, nepăsare și neînțelepciune atrage, o, și câtă rătăcire este păcatul în mersul omului pe pământ!

Fiilor, fiilor, sprijiniți-Mi cu bucurie și cu milă venirea Mea cuvânt la voi și împărțiți cu milă cuvântul Meu, că-Mi este milă de rătăcirea omului pedepsit de înseși păcatele pe care le săvârșește, și sunt atâtea mulțimi de oameni care păcătuiesc cu atâta plăcere, și nu știu aceștia, fiilor, nu știu că păcatul este păcat, și că este blestem atras asupra sa de către fiecare om care nu este vrednic de Dumnezeu, de minte din cer pentru mintea lui.

O, am spus că Mă îndur de cine voiesc. Fac lucru mult pe pământ pentru om ca să-i trezesc mintea și să-și îngrijească viața până nu și-o umple de dureri, de loviturile primite din partea stăpânului cel negru, care pândește viața omului ca s-o umple de vină, și de deznădejde apoi pentru odihnă prin greu aici pe pământ, și după aceea, după ce omul își pune jos sarcina vieții și merge în fața Domnului pentru ca să-i fie socotită viața și faptele ei, căci Domnul îi dă omului viața.

Mergeam din loc în loc prin mijlocul poporului Israel, și am trecut într-o zi pe lângă scăldătoarea cea vindecătoare prin îngerul cel milos, trimis de Dumnezeu pentru cei de care Domnul Se îndură în vremi de suferință peste ei. Am găsit acolo pe slăbănogul care tot mergea an de an, zi după zi în așteptarea clipei de vindecare și pentru el. Când am văzut statornicia lui ca să prindă și el cumva venirea îngerului vindecător și coborârea în apă, M-am apropiat și l-am întrebat duios: *«Vrei să te faci sănătos?»*. Îl știam de multă vreme bolnav, iar el Mi-a răspuns blând: *«N-am, Doamne, pe cineva să mă bage în scăldătoare când se tulbură apa, și se pogoară altul înaintea mea mereu»*. Cu milă duioasă i-am spus lui: *«Ridică-ți patul și umblă!»*. Îndată el s-a însănătoșit deplin și umbla, și era în zi de sabat vindecarea lui.

A urmat apoi răzvrătirea iudeilor la vederea acestui semn minunat, mai ales după ce vindecatul a spus că a venit cineva și i-a spus să se scoale și să fie sănătos. Ducându-Mă la templu l-am găsit și i-am spus: *«Dacă te-ai însănătoșit, nu mai păcătui, ca nu cumva să vină peste tine ceva și mai rău»*. O, și s-a dus el apoi și a spus despre Mine iudeilor, și apoi ei M-au

urmărit ca să Mă omoare pentru călcarea sâmbetei și pentru că mărturiseam că Dumnezeu este Tatăl Meu și că de la El iau și lucrez, nu de la Mine, ci tot ce face Tatăl face și Fiul întocmai, și după cum Tatăl învie morții și le dă viață, tot așa și Fiul dă viață cui vrea, și toată judecata a dat-o Tatăl Fiului Său.

O, Mă îndur de cine voiesc, și tot așa și voi voiți și vă îndurați de cei greșiți când ei își strâng greșeli, și când voi îi dojeniți pentru purtarea lor vinovată, ca să le fie ea îndreptată în bine, fiilor, o, și de câte ori ați risipit voi prin dojana aceasta mulțime de răsplată pentru greșeli, mulțime de bătaie, o, fiilor. La mulți le pare rău, și se căiesc pentru cele rele ale lor, iar pocăința și lămurirea îi curăță pe ei mai înainte de cele ce-și lucrează ei ca vină, și apoi ca ispășire a vinei.

O, fiți îndurători ca Mine, fiilor! Nu încetați să smulgeți din foc pe cel ce se joacă cu focul, dar aveți grijă de mântuirea voastră când umblați cu vindecarea pentru cei nesupuși ocrotirii de peste ei, că iată, omul caută să aibă el dreptate, și aceasta din pricina măririi de sine, fiilor, și mult s-a înrădăcinat în om mintea cea bolnavă, care nu-i dă smerenie și îndreptare celui greșit și pedepsit apoi pentru greșeli. De aceea îndemnați spre pocăință mereu, mereu pe toți, mereu, fiilor, iar cei ce vor să-și micșoreze numărul greșalelor, o, aceia să nu uite să rămână în duhul pocăinței și al supunerii sfinte, care alungă neînțelepciunea din mintea și din purtarea celor ce vor să vină după Mine pentru învățătură de viață plăcută înaintea Mea, și așa se țin ei departe de dureri, fiilor, și de tristețile de la dureri.

O, fiule neputincios în fel și chip, vrei să te faci sănătos? Aceasta este minunea pe care o poți face tu: să nu mai greșești, ca să nu mai fii neputincios apoi, și ca nu cumva să ți se întâmple ție și mai rău apoi. Toate câte-ți vin cu durere, cu suferință și cu apăsare peste sufletul și duhul tău, nu vor avea vindecare ca și atunci când cu aplecare, cu supunere, cu mare smerenie în toată clipa vei face tu voia lui Dumnezeu așa cum Domnul îți cere ție, spre fericirea ta, spre vindecarea ta de suferința cea pentru păcat.

O, fiți duioși și blânzi, blânzi cu purtarea, cu cuvântul, cu simțirea, și toate din inimă și cu inimă smerită și cu nejudecată în ea, toate pentru Domnul, fiilor, toate și tot. Auziți voi?

O, veniți, fiilor, în cetate la masă de învățătură pentru purtare sfântă între Mine și voi, între voi și voi, pentru vindecarea de purtare urâtă și ridicare din greșelile care vă țin urâți pentru cei din cer, și pentru cei de pe pământ, fiilor. O, veniți ca să învățați. Smeriți-vă și veniți, căci sufletul și purtarea și ascultarea voastră, au acestea nevoie de mai multă vindecare decât vindecarea după care voi mergeți la doctor când aveți o suferință în trup, și care vine peste voi de la nevindecarea purtării voastre, a gândirii voastre, a sufletului, fiilor. O, nu stați căzuți. Învățați-vă să vă ridicați. Faceți această minune înaintea Mea, și nu mai greșiți apoi, ca nu cumva să vă fie vouă și mai rău, fiilor.

O singură suferință să aveți voi: dorul de Dumnezeu, fiilor, căci dorul este cel ce ne leagă, și el ne ajută unii spre alții, și dulce este suferința cea pentru dor, de la care trupul se vindecă de toate beteșugurile lui, fiilor.

O, iată, vă învăț dorul de Dumnezeu, vă învăț să-l creșteți în voi și între voi, și vă spun vouă că acolo unde veți fi voi, o, voi fi și Eu cu voi. Cea mai scurtă cale între voi și Mine, cea mai adevărată, dorul dintre noi, dintre Mine și voi, dintre voi și Mine, o, și să ne căutăm unii pe alții cu dor, de dor și cu dor să ne căutăm mereu, mereu, de dor, de dor, o, fiilor. Amin, amin, amin.

16/29-04-2018